

Mary-Jane

Devítka

1. Moje Mary-Jane zas kotví v přístavu,
včera po letech jsem slyšel zpívat racky nad hlavou,
teče kořalka a léčí únavu,
holky jsou každým lokem hezčí, každěj už vyhlíží tu svou.
2. Tak zase na pár hodin život podvedem,
budem si hrát, že nejsme kmáni, co jim bída čouhá z bot,
a když už víc než stáhnout plachty nesvedem,
tak aspoň nebrečíme, to nám jenom z očí stříká pot.
R: Co jsem se navztekal a nadřel
v podpalubí mojí starý neposlušný holky dřevěný,
balíky potrhanej plachet
a kluci přes palubu hloupě ztracený,
a hořký slzy bezmoci,
to když se v bouřce kácel stožár poslední.
3. Moje Mary-Jane už není to, co dřív,
už jenom vzpomíná na starý zlatý časy bláznivý,
a tak si po těch letech říkám: žádněj div,
že čím dál častěji mám chuť přistát, i když je vítr příznivý
.
R: Najdu si vás ve starý knajpě,
moji námořníci světem protřelí,
s cigárkem, pivem, pádlem v ruce,
a jako vždycky marnotratně veselý,
sednu si ve špinavým koutě
a budu věřit, že ten večer neskončí.